

Justitsministeriet

Att. strafferetskontoret@jm.dk

Høring over forslag til Lov om ændring af straffeloven (samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse). Sagsnummer 2019-731-0062

Dansk Kvindesamfund har med interesse læst Justitsministeriets forslag til lov om ændring af straffeloven (Samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse) og har følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Dansk Kvindesamfund anser indførelsen af en samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse som et stort fremskridt og hilser derfor lovforslaget velkommen. Dansk Kvindesamfund finder det særligt positivt, at lovforslaget peger på, at der er behov for en væsentlig ændring af straffelovens voldtægtsbestemmelse, så bestemmelsen fremover kommer til at afspejle og tydeliggøre beskyttelsen af den seksuelle integritet og selvbestemmelsesret.

Straffelovgivningen er udtryk for samfundets etiske spilleregler, som opstilles for acceptable og uacceptable handlinger for alle køn. Den udtrykker en autoritativ norm for samfundets værdier og standarder for opførsel.¹ En nutidig voldtægtsbestemmelse må derfor ifølge Dansk Kvindesamfund afspejle den herskende opfattelse af lighed mellem kønnene, som er en grundlæggende værdi i det danske samfund, så anerkendelsen af ligestilling mellem mænd og kvinder kommer til udtryk i såvel politik som i lovgivning og praksis. Voldtægt er dog den mest ensidigt kønsbaserede forbrydelse mod kvinders (seksuelle) integritet og selvbestemmelsesret, idet voldtægt næsten undtagelsesfrit begås af mænd mod kvinder.²

¹ Larcombe W., Limits of the Criminal Law for Preventing Sexual Violence. I: Preventing Sexual Violence. Interdisciplinary approaches to overcoming rape culture. Gavey N. og Powel A. (red.), s. 64-83, 2015.

² I både voldtægts- og seksualforbrydelsessager udgør kvinderne henholdsvis 97,4 procent og 89 procent af ofrene, jf. Danmarks Statistik 2016:24. Se også Justitsministeriets seneste offerundersøgelse, hvor der kun er nævnt kvinder under opsummeringen om voldtægt: https://www.justitsministeriet.dk/sites/default/files/media/Arbejdsomraader/pdf/offerundersogelsen_2005-2019_hovedtal.pdf Yderligere referencer: Deen, Laura, Katrine Bindsbøl Holm Johansen, Sanne Pagh Møller, og Bjarne Laursen. 2018. Vold og seksuelle krænkelser: En afdækning af omfang og udvikling af fysisk vold og seksuelle overgreb og omfang af seksuelle krænkelser samt en analyse af erfaringer med digitale seksuelle krænkelser. København: Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet; Helweg-Larsen, Karin. 2012. Vold i Nære Relationer: Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd. København: Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet; Oldrup, Helene, Mogens N. Christoffersen, Ida Lykke Kristiansen, and Stine Ø. Vernstøm. 2016. Vold og seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark 2016. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd; WHO. 2013. Global and

Dansk Kvindesamfund finder derfor, at dette bør komme til udtryk i de generelle bemærkninger til lovforslaget og ikke blot i overordnede vendinger i afsnit 4. om ligestillingsmæssige konsekvenser.

Samtykke er det internationalt anerkendte og vedtagne grundlag for kriminalisering af voldtægt i CEDAW- og Istanbulkonventionen (Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet) samt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Dansk Kvindesamfund finder derfor, at indførelsen af en samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse vil bringe dansk ret i bedre overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, som også påpeget i Europarådets ekspertgruppes, GREVIO, evaluering i 2017 af Danmarks efterlevelse af Istanbulkonventionen. I samme sammenhæng fremsatte GREVIO andre kritikpunkter vedrørende dansk voldtægtslovgivning, som Dansk Kvindesamfund dog savner inddraget og vil opfordre Justitsministeriet til at indføre i lovforslaget, jf. nedenfor under strafniveau.³

Samtykke

Af lovforslaget (s. 18) fremgår Justitsministeriets definition af samtykke, som lyder således: "Et samtykke skal gives frivilligt og være udtryk for den pågældendes frie vilje, bedømt ud fra omstændighederne ved den konkrete situation". Dansk Kvindesamfund hilser denne definitionen velkommen og bemærker samtidig, at definitionen er identisk med de definitioner af samtykke, der findes i henholdsvis Istanbulkonventionens artikel 36, stk. 2 samt mindretallets lovudkast i Straffelovrådets betænkning om en frivillighedsbaseret voldtægtsbestemmelse (betænkning nr. 1574).⁴ Dansk Kvindesamfund opfordrer imidlertid til, at straffelovens § 216, stk. 1, udformes, så definitionen af samtykke fremgår direkte af lovbestemmelsen, så denne lyder: "For voldtægt straffes med fængsel indtil 8 år den, der har samleje med en person, der ikke har samtykket heri. Samtykke skal gives frivilligt og være udtryk for den pågældendes frie vilje, bedømt ud fra omstændighederne ved den konkrete situation."

Vedr. terminologien i lovforslagets almindelige bemærkninger foreslår Dansk Kvindesamfund, at udtrykket '*et samtykke*' erstattes af '*samtykke*' eller '*at samtykke*'. Brugen af begrebet '*et samtykke*' som et substantiv indikerer, at samtykket gives

regional estimates of violence against women: prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence. Geneva: World Health Organization.

³ For nærmere se Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence (GREVIO), GREVIO's (Baseline) Evaluation Report on legislative and other measures giving effect to the provisions of the Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Istanbul Convention), GREVIO/Inf(2017)14, offentliggjort den 24. november 2017.

⁴ Jf. f.eks. betænkningens s. 187.

engangsvist. Formuleringen 'samtykker' som et verbum eller 'med samtykke' gør derimod begrebet kontinuerligt.

Sidstnævnte understreger forståelsen af, at samtykke ikke er en enkeltstående handling men en proces, som er en del af den seksuelle aktivitet. Da voldtægt består af en sekvens af handlinger, må samtykke som konsekvens heraf opfattes som en proces, hvilket også understøtter lovforslagets forståelse af samtykkebegrebet.

Under Justitsministeriets bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser § 1 (s. 29) fremgår: "Samtykke kan komme til udtryk gennem ord eller handling. Der stilles ikke krav om, at samtykke skal være udtrykt direkte eller i øvrigt på nogen bestemt måde. Samtykke efter voldtægtsbestemmelsen skal således vurderes uformaliseret og ud fra en konkret og samlet vurdering." Dansk Kvindesamfund finder denne beskrivelse formålstjenlig, men foreslår samtidig, at der hertil tilføjes yderligere bemærkninger.

Af hensyn til rets anvendelsen hos politi, anklagemyndighed og domstole vil det være hensigtsmæssigt, at det anføres, at samtykke kan komme til udtryk i ord, lyde eller handlinger, der positivt tilkendegiver lyst til at være en del af den seksuelle aktivitet. Hertil bør også tilføjes, både at samtykke er en proces, som foregår under den seksuelle aktivitet, og at der ikke stilles krav om, at samtykke skal komme til udtryk på en prædefineret direkte verbal eller anden bestemt måde. Samtykke skal efter voldtægtsbestemmelsen således bedømmes ud fra en konkret og samlet vurdering af hændelsesforløbet og de kontekstuelle forhold, som anses for betydningsfulde for hændelsesforløbet, så som f.eks. forhold, der betinger vurderingen af frivillighed eller magtforhold.

Dansk Kvindesamfund finder, at en sådan konkretisering af bemærkningerne til § 1 vil udgøre en vejledning af betydning for de rets anvendende myndigheders praksis.

Definition af samleje

Dansk Kvindesamfund noterer sig, at Justitsministeriet i lovforslaget forudsætter, at "samleje" ikke ændres med forslaget og således som efter gældende ret omfatter vaginalt og analt samleje. I Istanbulkonventionens artikel 36, stk. 1, a, defineres samleje som vaginal, anal eller *oral* penetration af en anden persons krop. Inddragelse af oral penetration i definitionen af samleje udgør en nutidig og almindelig forståelse af samlejebegrebet. Det bemærkes også, at uønsket oral penetration af ofret oftest opfattes som voldtægt på lige fod med vaginalt og analt samleje med de samme psykiske eftervirkninger til følge.

Dansk Kvindesamfund opfordrer derfor til, at definitionen af samleje i lovforslaget udvides til også at omfatte oral penetration, jf. Istanbulkonventionen.

Tilregnelser

Justitsministeriet tilslutter sig i lovforslaget Straffelovrådets anbefaling om at udvide anvendelsesområdet for straffelovens § 216, og at der fortsat stilles krav om forsæt i relation til alle elementer i gerningsindholdet (2.1.3.4., s. 21-22). Dansk Kvindesamfund deler Justitsministeriets opfattelse. I henseende til tilregnelsen vil en præcisering af, hvordan gerningspersonens forsæt fremover skal vurderes, være væsentlig.

Forskning inden for området viser⁵, at voldtægt bl.a. foregår ved, at gerningspersonen udviser ligegyldighed over for ofrets manglende samtykke. En sådan adfærd må efter Dansk Kvindesamfunds opfattelse tilregnes gerningspersonen som forsætlig. Dansk Kvindesamfund opfordrer på den baggrund til, at det tydeliggøres, at forsætsbedømmelsen skal ske ud fra samme målestok som ved andre forbrydelser, herunder også inddrage den laveste forsætsgrad (dolus eventualis), og at dette gøres klart i bemærkningerne til lovændringen.

Strafniveau

Af lovforslagets punkt 2.1.2.4. (s. 16) fremgår om Straffelovrådets overvejelser om strafniveau: "Det er endvidere Straffelovrådets opfattelse, at der i mildere tilfælde, f.eks. i visse passivitetssituationer, vil kunne være grundlag for at tage udgangspunkt i et strafniveau på fængsel i 1 år og 2 måneder, da sådanne situationer efter omstændighederne vil kunne sidestilles med de situationer, hvor ofret befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. I atter andre mildere tilfælde vil der kunne være grundlag for at udmåle en straf under dette niveau, f.eks. hvor parterne har indledt et frivilligt samleje eller et samleje med samtykke, og hvor den ene part undervejs fortryder og siger fra, hvorefter gerningsmanden alligevel fortsætter."

Dansk Kvindesamfund vil i den sammenhæng anføre, at forskningen på området ikke kan begrunde, at karakteren af en voldtægt og dermed forbrydelsens grovhed kan vurderes ud fra den forurettedes reaktion under et overgreb⁶. Ofrets reaktion skal ses i lyset af den

⁵ Katrine Bindsbøl Holm Johansen (2019), "Gender, power and sexual violence: An anthropological exploration of young people's perceptions and unwanted sexual experiences in Denmark", Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet .

Katrine Bindsbøl Holm Johansen, Bodil Maria Pedersen & Tine Tjørnhøj-Thomsen (2020) "You can Feel that on the Person" – Danish Young People's Notions and Experiences of Sexual (Non)Consenting, NORA - Nordic Journal of Feminist and Gender Research, 28:1, 4-17, DOI: [10.1080/08038740.2019.1685593](https://doi.org/10.1080/08038740.2019.1685593)

Katrine Bindsbøl Holm Johansen (2016), Seksuel vold Opfattelser og holdninger til strafbarhed og anmeldelse blandt unge, Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet

Liz Kelly, Surviving Sexual Violence (1988), London: John Wiley & Sons

Nicola Gavey (2005), Just Sex?: The Cultural Scaffolding of Rape, Routledge

⁶ Liz Kelly, Surviving Sexual Violence (1988), London: John Wiley & Sons

Katrine Bindsbøl Holm Johansen (2016), Seksuel vold Opfattelser og holdninger til strafbarhed og anmeldelse blandt unge, Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet

relationelle og situationelle sammenhæng, overgrebet foregår under, idet reaktionen ikke blot er en respons på gerningspersonens handlinger i gerningsøjeblikket, men også på den konkrete magtrelation mellem parterne, f.eks. på baggrund af alder, social status, afhængighed af gerningspersonen, frygt for dennes repressalier, etc.

Dansk Kvindesamfund vil fraråde en formulering om strafniveauet, som kan give indtryk af, at lovgiver udtrykker en normativ opfattelse af voldtægters alvor og grovhed baseret på den forurettedes reaktion.

Strafskærpnde omstændigheder

Af lovforslagets punkt 2.1.3.5 (s. 22) fremgår: "Det er Justitsministeriets vurdering, at der ikke – som ellers foreslået af Straffelovrådets mindretal – bør indsættes en særskilt bestemmelse i straffelovens § 216, hvorefter de omstændigheder, som i dag er strafbare efter straffelovens § 216, stk. 1, samt psykisk vold efter straffelovens 243, skal anses som særligt skærpnde omstændigheder ved straffens fastsættelse." Som begrundelse herfor anfører Justitsministeriet, at en sådan tilgang vil "[...] indebære, at straffen generelt vil blive fastsat lavere i de sager, som omfattes af den foreslåede ny-kriminalisering. En sådan graduering af grovheden og alvoren af de enkelte sager er ikke hensigtsmæssig". Justitsministeriet uddyber imidlertid ikke nærmere, hvad denne uhensigtsmæssighed hviler på. Særligt i betragtning af at straffelovens nugældende § 216 om voldtægt indeholder underafsnit vedrørende skærpnde omstændigheder (stk. 3 og stk. 5), opfordrer Dansk Kvindesamfund til, at Justitsministeriet begrundet, hvorfor voldtægt begået ved vold, trussel om vold, psykisk vold, anden ulovlig tvang, jf. § 260, eller mod en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, ikke skal anses for særligt skærpnde omstændigheder.⁷

For at lette forståelsen og anvendelsen af de strafs-kærpnde omstændigheder i praksis er det Dansk Kvindesamfunds opfattelse, at der i bemærkningerne bør henvises ikke blot til straffelovens almindelige bestemmelser om skærpnde omstændigheder, herunder den ikke udtømmende opstilling i straffelovens § 81, men også til opstillingen i Istanbulkonventionens artikel 46.

I den forbindelse vil Dansk Kvindesamfund henvise til Istanbulkonventionens monitoreringsorgan GREVIOs anbefaling til Danmark:

Anna Möller Hans Peter Söndergaard Lotti Helström (2017), Tonic immobility during sexual assault – a common reaction predicting post-traumatic stress disorder and severe depression, <https://obgyn.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/aogs.13174>

⁷ "Er forholdet begået ved vold, trussel om vold, psykisk vold, anden ulovlig tvang, jf. § 260, eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, anses dette som en særligt skærpnde omstændighed", jf. Straffelovrådets betænkning, s. 189.

“[...] GREVIO also welcomes the explicit reference to the importance of basing sentences in rape cases on the specific experiences and circumstances of each individual case.³⁵ GREVIO notes, however, that no particular effort was made to inform the judiciary of the set of aggravating circumstances as laid out by Article 46 of the Istanbul Convention and that no sentencing guidelines exist for the judiciary. As set out in the Explanatory Report to the Istanbul Convention, this obligation requires parties to “ensure that these aggravating circumstances are available for judges to consider when sentencing perpetrators although there is no obligation on judges to apply them”. This would involve ensuring some measure of awareness among the judiciary. [...] GREVIO encourages the Danish authorities to take appropriate measures to ensure that all aggravating circumstances listed in Article 46 of the Istanbul Convention are, in practice, effectively applied by the judiciary. Moreover, GREVIO encourages the Danish authorities to ensure understanding among the Danish judiciary that lenient sentences in domestic violence cases and other forms of violence against women do not serve the principle of ensuring justice for victims and ending impunity of perpetrators.”⁸

Dansk Kvindesamfund opfordrer stærkt Justitsministeriet til at efterkomme denne anbefaling i bemærkningerne til lovforslaget.

Vurderingen af passivitet

En voldtægtsbestemmelse baseret på samtykke betyder efter en almindelig sprogbrug om samtykke (konkret til sex), at der må foreligge en eller anden form for positiv tilkendegivelse. En kvindes (mands el. transpersons) ønske om at deltage i samleje må ikke blot komme til udtryk gennem passivitet, men der må foreligge en eller anden form for fysisk eller verbal positiv tilkendegivelse af at ville have sex, og denne positive tilkendegivelse må være kontinuerlig undervejs i den seksuelle aktivitet. Dansk Kvindesamfund er derfor enig i, som det fremgår af lovforslaget (s. 29 og 49), at “[i] de situationer, hvor der er udvist total passivitet fra den ene persons side, er der en formodning for, at vedkommende ikke samtykker, og derfor må den person, der ønsker samleje gennemført, gøre noget for at sikre sig, at vedkommende samtykker.” Den efterfølgende passage lyder imidlertid således: ”Også ved total passivitet må det dog afhænge af en konkret og samlet vurdering, om deltagelse i samlejet kan anses for at være sket med samtykke.”

Dansk Kvindesamfund forstår det citerede på den måde, at de to sætninger skal læses i nær sammenhæng og opfordrer Justitsministeriet til at tydeliggøre dette, så det står klart, at det afgørende ikke er, om begge parter er aktive, men om begge parter samtykker.

⁸ Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence (GREVIO), GREVIO’s (Baseline) Evaluation Report on legislative and other measures giving effect to the provisions of the Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Istanbul Convention), GREVIO/Inf(2017)14, offentliggjort den 24. november 2017, s. 47 og s. 68.

Det vil være en væsentlig vejledning for de retsanvendende myndigheder, hvordan et sådant samtykke konkret kan komme til udtryk. Dansk Kvindesamfund finder, at der er behov for nogle eksemplificeringer af, hvornår der ifølge Justitsministeriet kan foreligge samtykke, selv om den ene part har udvist total passivitet.

Endvidere fremgår det af lovforslagets (s. 20 og 29), som en uddybning vedrørende vurderingen af tilfælde af total passivitet, at "[h]er vil det naturligt kunne indgå i vurderingen, om parterne tidligere har haft samleje gennemført med samtykke, der er foregået på samme måde, uden at der har været tale om indirekte trusler eller psykisk vold mv., eller om parterne ikke tidligere har haft nogen seksuel relation."

Det forekommer Dansk Kvindesamfund selvmodsigende i forhold til hele formålet med den forslåede bestemmelse, hvis tidligere total passivitet under et seksuelt hændelsesforløb kan være udtryk for samtykkende sex ved et senere seksuelt hændelsesforløb. At have sex indbefatter i praksis, at der må være et minimum af aktiv deltagelse, og fravær af en vis aktiv medvirken bør give anledning til overvejelser om, hvorvidt tidligere hændelsesforløb med total passivitet snarere har været overgreb end passiv deltagelse. Dansk Kvindesamfund bemærker i den sammenhæng, at sådanne tidligere hændelsesforløb også kan have været voldtægt, hvorfor tidligere tilfælde ikke bør kunne bruges som bevis for det modsatte. Eksempelvis hvis et offer har været i et parforhold med psykisk vold, hvor vedkommende af gerningspersonen er blevet afkrævet sex, og gerningspersonen har manipuleret ofret til at se dette som en naturlig del af parforholdet.⁹

På Dansk Kvindesamfunds Krisecentre oplever vi, at kvinder, der udsættes for vold i parforhold, af frygt for repressalier i form af grovere vold, ikke modsætter sig mandens krav om samleje. Disse kvinder har således været udsat for gentagne voldtægter i deres parforhold, hvor de ikke har sat sig til modværge før og under voldtægten, men i stedet forholdt sig delvist eller fuldstændigt passivt, fordi det var det sikreste at gøre i situationen. En lov, som ikke ubetinget understreger, at passivitet aldrig er et samtykke, vil således betyde, at den, der udøver langvarig psykisk vold, og som også begår seksuelle overgreb mod sin partner, ikke vil kunne straffes, eller det vil åbne op for mildere straf, frygter Dansk Kvindesamfund.

Af lovforslagets s. 30 fremgår: "I de situationer, hvor samtykke på den ene eller anden måde er kommet til udtryk, men hvor der undervejs udvises passivitet, og der derfor er anledning til at overveje rækkevidden af samtykket, f.eks. om samtykket kun gælder vaginalt samleje,

⁹ Se i den forbindelse dom af 8. oktober 2019 afsagt af retten i Nykøbing F., hvor tiltalte blev dømt for psykisk vold, men frifundet for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 225 om andet seksuelt forhold end samleje mod en tidligere partner, jf. dommens s. 27.

men ikke analt samleje, eller om det kun gælder oralt seksuelt forhold, men ikke vaginalt samleje, vil der ligeledes skulle foretages en konkret og samlet vurdering af, om der af den konkrete situation og sammenhæng fremgår et samtykke til de seksuelle forhold.”

Dansk Kvindesamfund anbefaler i den forbindelse, at der tilføjes flere eksempler, herunder eksempler som kvælning og andre former for anvendelse af fysisk voldelige handlinger, som i andre sammenhænge må formodes 1) at virke intimiderende og 2) at kunne forårsage smerte og skade. Dette særligt henset til de udenlandske erfaringer med såkaldte 'rough sex defences'.¹⁰

Bevistemaet

Af lovforslagets punkt 2.1.3.1. (s. 18) fremgår: ”Der skal således i begge tilfælde [samtykke- eller frivillighedsbaseret bestemmelse] føres bevis for fraværet af noget, henholdsvis fraværet af frivillighed og fraværet af samtykke.” Efter Dansk Kvindesamfunds opfattelse er det korrekt, at beviser for frivillighed angår noget negativt (fraværet af tvang mv.).

Derimod deler Dansk Kvindesamfund ikke Justitsministeriets opfattelse af, at bevistemaet ved en samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse er *fraværet* af samtykke, men derimod at det er *tilstedeværelsen* af samtykke – altså noget positivt.¹¹

Det er for Dansk Kvindesamfund uklart, om denne forskel i forståelsen af bevistemaet kan få betydning for retsbehandlingen. Derfor finder Dansk Kvindesamfund det nødvendigt, at det påpeges (uanset forståelsen af hvad der er positivt, henholdsvis negativt), at fokus i bevisvurderingen af gerningspersonens forsæt ved en samtykkebaseret bestemmelse skal flyttes fra, om han vidste, at ofret ikke deltog frivilligt, til om han havde nogen grund til at tro, at ofret ”var med på” hans forehavende – om deltagelsen i den seksuelle aktivitet byggede på begge parter samtykke. Alt andet lige antager Dansk Kvindesamfund, at det vil være lettere at bevise samtykke i praksis, og at det kan få afgørende betydning for såvel politi, anklagemyndighed som for domstolenes afgørelser.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Det fremgår af lovforslaget (s. 25), at der med udarbejdelsen af lovforslaget er taget højde for ligestillingsmæssige konsekvenser. Justitsministeriet anfører, at den foreslåede udvidelse af kriminaliseringen af voldtægt omfatter alle køn og anerkender den kønsmæssige slagside

¹⁰ Se f.eks. om engelske forhold BBC News, 'Rough sex' defence will be banned, says justice minister, 17. juni 2020, tilgængelig på engelsk på: <https://www.bbc.com/news/uk-politics-53064086>

¹¹ Jf. afsnit 3.1.2 i Straffelovrådets betænkning, s. 16-17.

i forbrydelsen, men det uddybes ikke, hvilke ligestillingsmæssige konsekvenser, lovforslaget forventes at have.

Dansk Kvindesamfund finder ikke de ligestillingsmæssige overvejelser tilstrækkelige og opfordrer Justitsministeriet til at beskrive på hvilken måde, den samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse forventes at få indflydelse på kønsligestilling i Danmark.¹²

Afsluttende bemærkninger

Dansk Kvindesamfund vil afslutningsvis udtrykke en forventning om, at en ny samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse vil sikre en forbedring af voldtægtsorfes retsbeskyttelse uden at slække på retssikkerheden for en tiltalt for voldtægt. Samtidig vil en ny voldtægtsbestemmelse centreret om samtykke signalere, at samfundet vægter alle personers seksuelle integritet og selvbestemmelsesret, og ikke mindst personlige frihed højt. Ud over de retlige konsekvenser må bestemmelsen også forventes at bidrage til at nedbryde kulturelle stereotyper om seksuelle forhold og voldtægt. Dette må i sig selv anses som et væsentligt fremskridt. Dansk Kvindesamfund anser samtykkeloven for historisk og understreger retten til kropslig selvbestemmelse.

Med venlig hilsen

Dansk Kvindesamfund

¹² Jf. Vejledning af 1. marts 2013 til ligestillingsvurdering af lovforslag.